

გუთნის-დედა,

კლი მოსწორება ტფ-
ლისში.

• კრესკვიდიის სკოლაში.
კვან, სეუთარს სხდომა.

მაძულის-მოვლისათვის.

«ცისკარსედ» დამატება.

გამოიცემა ორჯერში
ერთხელ. ფასი ერთი
ქლის გამოცემისა ვინც
«ცისკარსედ» კვლს აწერს
ერთი მანეთი, რომელიც
არ აწერს ორი მანეთი.

№ 20

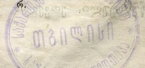
გუთნის-დედა

მომავალს წელიწადს გამოვა იმავე სი-
ვრცით და იმავე ვადასედ, როგორც გამო-
დიოდა აქამოდენ, ესე იგი ორ ქვრამი
ერთხელ. ვისაცა სურს ამ მაძულის მოვ-
ლის გასეთის დაბარება, ვოსოვთ გვანო-
ბონ ადრევე, რომ კვლის მომწერთ რიც-
სუს მისედეით შეუდგეთ ბეჭედასა. ფასი
გუთნის დედისა არის, ვინც «ცისკარს»
იბარებს ერთი მანეთი, ვინც არ იბარებს
ორი მანეთი, კაცსაუხით ალბატობრივ. რედ.

მიწის ნიადაგსედ საუბრის გაგრძელება. (*)

დაბარებით ახლა ნიადაგის გამოძიება-
სედ უნდა გველაზარაკნა; მაგრამ თქვენც
მოვესსენებათ, ორნი რომ ერთათ ლაზა-
რაკობდნენ, თუ უნდათ, რომ ერთმანერთის
ლაზარაკი კარგათ ევეურებოდეთ, სოციერ-
თის სიტყვების სმარებასედ უნდა ადრევე
დათანსმდნენ და მტყიცეთ განსაზღვრონ მნი-
ძნელობა იმ სიტყვებისა, თორემ, უეჭვმ-
ლია, ერთმანერთს თავთავისს აზრს კარ-

(*) ამ სტატიის დასაწყისი დაბეჭდილიყო «ცისკარს»
«გუთნის-დედის» სუჟერში.

გად ვერ გააკვირებენ, სოცს ვერ მისწავ-
ბიან, სოცს იტყუან და ნათლად გამოკვა-
ნის მაგიერად. გამოსათქმელი სოციერთი
აზრი იქნება უფრო დაუბნელდეს ან ერთსა
და ან მეორესა.

ამ მიხედვით გეგმდებით, მოთმინებით
წაივითხოთ ეს რამდენიმე სტრიქონი, ან,
თუ არ შეეწყობათ, რამდენიმე ფურცელიც
სადაც ჩქვინის მხრით ვეცდებით სოცი
რამ განსაძმადებელი განმარტება მოგასყ-
ნოთ; შემდეგისათვის დიდად ხეჯირო იქ-
ნება, რომ ადვილად განსაგონი იყოს, რა-
საც მიწის ნიადაგსედე ვილანაზრეკებთ და
იბის თვსების დაახლოვებულს გეშინ-
ჯაშესედა.

თუ ერთსეც-არის უფრადლებით დავჭყ-
დეთ მრავალს სსჭა და სსჭა ნივთიერებას
უანგარიშო რომ არიან ჩქვინს ქქვინანსედე
მოფენილნი ადვილად შეეატეობთ, რომ
სოცი იმათგანი, როგორცა ვსთქვათ, მა-
რილი, რკინა, მინა, კოგირდი და სსჭა...
საგონობულად ეწინააღმდეგებიან ჩქვინს
ღონესა: თუ გატება მოკინდომეთ, ან წქვ-
ლილად დამტერევა რომლისამე, ამ ნიორს
ნივთიერებას ეწოდება მეგანი; სოცი სსჭა
ნივთიერება, ვსთქვათ წყალი, სეთი. ღვსო,
არევი და სსჭა.. ძალიან ადვილად
გაიოფებიან მსხვილ თუ წვრილ წქვთე-
ბათა. ამ ნიორს ნივთიერებასა დაერქვა
წქვთეული. ეოველმა კაცმა იცის, რაც

არის ნივთიერება ამ ორევე ^{გეგმვით} გეგმვით:
თვალთა ვქსედეათ, კვლის შესებთა
ვერმნობთ, სოცისას ექმოს ვიხილათ,
სოცისა სუნი მოვევდინება და სსჭა... ესეც
ვიცით, რომ შეეკვლია ეოველი იმათგანი
წონითაც ავიდოთ, რამდენიმე მისხალი, თუ
გირვანქა, თუ ჰუდი და სსჭა...

მაგრამ ამაებს გარდა სოცი იხეთა
ნივთიერებაც არის, რომ არც მაგრებისა
იყოს, არც წქვთეულებისა. ამ შესამე გქა-
რისას უქეტესს ნაწილს ფერა სულ არა
აქქს; მამ არც თქალით დანახვა შეეკვლია,
სოცს სუნი არა აქქს და მამ ვერც ენო-
სვით გავარჩევთ; მაგრამ არსებობა მძათი
შეიძლება აწონითკი დამტეციდეს, რადგან
ასაწონი არიან, თემცა სიმძიმითკი, რასა-
კვრევილია, ვეც მაგარს უდრიან, ვერც წქვ-
თეულსა. უმთავრესი თვსება ამ შესამე
გქარის ნივთიერებისა ეს არის, რომ და-
უსწრომელად უფრო და უფრო ვრცელდე-
ბიანა უფრო და უფრო განსედე იწვევს და
თუ დაბრკოლება შესჭდათ რამე, იწქვბიან.
იმ დაბრკოლებასა, თითქო ღონიერი რა-
მე მომართულობა ჰქონდეთო.—ამ ნიორთ
ნივთიერებათ ანგარიშში არის ჰქერიცა,
ეოვლის მხრით რომ გარს ახჭტვია ჩქვინს
ქქვინანსა. ამ ჰქერის სეკელით ეოველს
შესამე გვარის ნივთიერებას ეწოდება ჰქე-
როვანი; უფრო სმირადკი გავა ეწოდებათ.
ეს ლექსი გავი ეოველს ვერობიულს ენა-

მი ესე უთარგმნელად არის მიღებული და მისეუნი არ არის რომ ჩუქნც ან მივიდოთ. სანთლის აღზედ რომ ღვსს დაუსწავთ, ან იმას, ფასას თუ რქას ან სხუას რასმე ამ გუარს, მაშინვე რაღაც მძიმე სუნი გვეცემა სოლმე; როდესაც სორცი, თუესი ან სხუა ამ გვარი ღებება რამე, სუნი აედინებათ სოლმე და სხუანი და სხუანი. ეოველის ამისთანა შემთხვევაში, შესდგება, ბუნების უცვლელბელი განიხებთა, უცნაური რამ გასები, აუ წყაღში გაზი ისე გაისხნა, როგორც მარილი იხსნება, მაქარი ან სხუა ამ გვარი რამე. მაშინ წუალი. სოგიერთთ ამ გასთან კან გემოსაც მიიღებს და სუნიც მიეცემა. ასე ქალაქის აბანოებს რომ სუნი უდის, გაზისა რისამე მიზეზია; მკავე წულების გემოს ბერეთვე რომლისმე გასების მიზეზია.

მაგარნი; წუჭტულენი და ჭაეროვანნი ნიეთიერებანი ეოველთუხ ერასხა და იმავე მდგომარობაში არა რჩებიან. ვინ არ იცის რომ მრავალი მაგარი ნიეთიერება თუ მეტად ან ნაკლებად გავასურეთ, სოგი რბილდება, სოგი კიდევა დნება; მამ წუჭტულელადც იქცევა; და წუჭტულელი ჭაეროვანად? მაგალითისათუხ მოვიღოთ გოგირდი და ჩუჭნი სხსმელი წყალი. წმიდან მძრალს სტაქანში ჩავდეთ. ჰატარა ნაჭერი გოგირდი და სიფრთხილით გასურება დაეწეოთ

ანთებულის სნირტის აღზედ. გოგირდი ჯერ დაღნება, მერე, თუ გასურებას არ უკელით, ცოტათ ისე შესქელდება და ბოლოს კელახლა დაღნება. თუ კიდევ გასურეთ, სტაქანში განდება სქელი რაღაც ეუთელი ბული, ან ომხივარი. მამ ჭსჩანს, რომ გოგირდი თუთან რომ მაგარი არის შეიძლება წუჭტულელადც იქცეს და ჭაეროვანადც. და თუ თან და თან გაუანელებთ, ომხივარი ჯერ წუჭტულელად გადაიქაება და მერე შედგდება და გამარდება კიდევ. წუალს რომ ვაჭერავს სოლმე ვიცით; მამ აქ წუჭტულელი მაგარდება; და თუ ცეცსლი კარგად შეეკეთა, მაშინ აღუდება, ომხივარი ძალა ჭაერში ჭფრინავს და თუალთათუხ უზინო ხდება. როდესაც წუალი ჩაიდანში ან სამოგარში ჭსდუღს, ზირსედ ქალაღლი რომ დაუჭიროთ საიღამაც ბული გამოჭქრის, ჭნასავთ რომ ქალაღლი ფრიალს დაიწყებს; ეტობა ეს ომხივარი ღონიერად აწეება ქალაღლს.

ჩუჭნს ქუჭქანას რომ ჭაერი ეოველგან გარს ახუჭვია, უუძლელესის მთების თხემზედაცა, ამით უნდა ვიფიქრებდეთ, რომ ეს ნიეთიერება, ეს ჭაერი დიდად საჭირო უნდა იეოს ბუნების გამკუბელთაში, ასეთის სიბრძნითა და ასეთის საკურველებით რომ არის ღუთისკან დამურებული. მამ ვეცადნეთ ცოტათაც არის

მევიტეთ, რა არის ეს ჭაერი, ეს მარადის მღვლავრე შუახე, რომელიმაცა ვჭსესოვრებთ, როგორც, სდგამი თეუხები: და შესტუობად დავადგეთ ვხასა ვამა- ცდლებიხასა.

1) მათლბაძი რომ წუალი ჩავასათ და მივ სტაქანი ჩავდეთ ზირ- ქმ დამსობილი.--სტაქანს რომ წუალი მოჭეუება, იმასედ მათლბის წუალი უუ- რო მ:ღლა იიწვეს. სხანს, რომ რაც სტა- ქან ქმმ ჭაერი მოჭეუა, ის ჭაერი აღარ უშტმს წევით წუალსა, ვერ უთმობს თა- ვიხს ადგილსა.

2) ამოვიღოთ სტაქანი, იმის მაგიე- რად მათლბაძი ჩავდეთ ზატრა რამ დამ- გრულებული ხის ქერქი და ამ ქერქს შედ- დავურათ ზატრა წმიდა სანთელი, ეს ქერქი იმოდენა უნდა იეოს, რომ სტაქან- ქმმ თავისუფლად მოთავსდებოდეს, ასლა სტაქანი შედ ვადავასურათ; კადეუცა ვნასხოთ რომ სტაქანს ქმმ წუალი მანც დბლა იქნება მათლბის წუალსედ.

3) აუჭსადოთ სტაქანი, ის ზატრა სან- თელი ავანთოთ და მერე ისეუ დავახუ- როთ, ასე რომ ანთებული სანთელი ქმმ მოჭეუმს სტაქანსა; ვერ სანთელი ნათლად ენთება; მერე სინათლეს უკლებს, და ვაქრება; მანამდისინ ანთია, წუალი სტაქან ქმმ ცოტცოტად მღლა იიწვეს და ბოლოს სანთელი რომ ვაქრება, წუალიც

მეღვება. სანთლის მაგიერად ^{სტაქანს} მემკმლებს ანთებული ზატრა გოგირდის ნაჭერი იეოს, აბუდი, ან სსუა რამე. რადგან წუალმა უწინდელსედ წევით იიწია, სხანს რომ რაც ცარიელს სტაქანში ჭაერი იეო, იმას მანამდისინ სამოელი ენთა რამდენიმე მოაკლდა და იმისი ადგილი წუალმა და- იჭირა..

4) მათლბის მაგიერად ღრმა ჯამი დავდვა ან სსუა ჭურჭელი რამე, თისისა, ხისა, ვინდ მეტელისა (ლითონისა), მივ წუალი ჩავასათ და სემოთ თქმული მოქ- მელება ვანვასლოთ, ასე რომ სტაქანი კელში გუჭიროს და ზირივი წუალში ვქონდეს; მამინ ანთებული კადეუ დავა- ნასუებს, რომ სტაქანს ქმმ მოყოლილის ჭაერის ნაწილი სადღაც ეკარება, სან- თელი რომ ვაქრა, მამინ რაღა მოხდა სტაქანს ქმმ? ამისს ზასუს შემდგომის ვა- მოცდილებით მევიტებთ.

აუთოქიღამ რომ ზატრა მინებით სან- სმელს წამლებს იმღვეიან, იმისთანა მინა- მი ჩავასათ წუალი, ზირსედ ცერო დავა- უაროთ, კელში ვადავობურხოთ და ისე ვადბორუნებული ჩუშკათ წულიანს ღრმა ჯამში, ან სსუა ჭურჭელში, სევით რა ვჭსთქუო, თითს მოვაცილით, მაგრამ მინიღამ წუალი არ ვავა. ასლა სტაქანი მიუ-სლო- ვოთ, ქმმ რომ სამოელი ჩუქრა, ისა და იმ ნაირათ მივიტანოთ მინასთან, რომ

სტაქანში რომ სხსაელი ერთი რღაც, რომ
 გავი განილია იქა და ეს გავი ზაწაწ-
 ზაწაწ ბურთებად ავა მინაში. ახლა წუ-
 ლშივე ისევე თითით დაუცვით ზირი ამ
 მინასა და ხელთ ამოვიღათ, ამ მინაში
 დარჩება სტაქანში ნაძეოფი გავი. ავანთით
 წმრდა მჭურის ჩსირა; თითი მოვცადლოთ
 მინასა და ეს ანთებული მჭური მივ ჩა-
 უშვათ, იმავე წუთს გაქრება, ასე რომ ცეცხლის
 სინათლეც აღარ შერჩეს. მაშა ჰსჩანს, რომ
 სტაქანში სანთლის ჩაქრობის შემდეგ და-
 ნარჩენი ჰქავრი ცეცხლით მჭუნებარებას
 აღარ აეწეებს. ეოველმა კაცმა ვიცით, რომ
 ცეცხლ მოკიდებული რაზე ნივთი ჰქავრსედ
 იწვს და ცეცხლი ჰქავრით ძლიერდება.

ოზლომოვი მილიონიანი.

სიმინდის მნიშვნელობა.

შავრთებულს სტატებში ერთი მი-
 წის ქცევასა აქვს გამოსავალი ოთხმოც
 და ათი კოდი სიმინდი, რომლისა გამო

ბრეელ უსჯა და იაფი. ასე რომ დიდს
 სიმჯრეში იმისი კოდი ზირუტევის საკვებ-
 რათ მურსე შევით არ ისეიდება.

კავკასიის მსარემიაც რა ისეთი გუ-
 ლის სმა იდეუნოს სიმინდმა და ისე სიმ-
 რაველით მოჰქვენდეთ, როგორც ჩრდილო-
 ეთის ამერიკაში, ამასთან კეთდებოდეს
 ისეთის სიეროგულითა და საქმის ცოღნი-
 თა, მაშინ უმჭუნლად აქაც ისეთი გამო-
 სავალის სარკებლობა ექნებოდა, როგორც
 სხუნს ქმტუნაში.

კავკასიის სიმინდთან მსრებში, რომ-
 ლისაცკი მდირსებია ნახვა, ჩემს საწუხრად
 ვბოვე, რომ ამ უძრეყასესს მცენარეს
 სრულებით არ ჰქოფენ ღირსად გულის
 სმოვანებიას, რომლისაც არის ღირსი
 ეურის გდებით და რომლითაც ვამდი დრებდენ
 აჯსა მსარესა. ნიდაცსა ჰსჭირან რაქდენ-
 საძე ვერმოქსედ, და ამ გამოძრეტელს
 მიწაში ჰყუნტენ სიმინდის მარცვლებსა,
 იმათს მიერუნტენ ვერ შეუძლიანთ სსელს
 მიწაში დაღრმავება და ელეტებიან სემო
 ზირსედა, სადაც ითქინენ ათას ნაირს ჰქავის
 ცვლილებათა და სუსტებიათ. ამ მიხსენით
 მოქანცულს მიწის კანსედ დარბის სა-
 სრდოს მეტს ვერან ბოულლობენ, და ამის-
 გამო ისდებთან სუსტად ეს მცენარენი, შემდეგ
 კი ჩივიან ცუდს მოსავალსედ.

უზირველნი საქმე, სიმინდის მოყვა-
 ნისათჯს, არის ღრმად მოხვნა, და ამ გვა-

რად მოხსული მიწა უნდა დარჩეს ჭაერის მოქმედებას ქვეშა; უკუქმულად ზემოთა ზირის მიწა აეროს ქვეშეთა ზირის მიწასა რამდენსამე ვერმოკვე, რომლითაც სიმინდს მიეცება ბუნებითი მდგომოვარება, და რომლითაც შეიძლება მიიღონ მიწისაგან უკეთესნი მიხნი საზრდონი. გარდა ამისა ხსული უნდა დაითესოს ვიწრო-ვიწრო კვლებათა, ასე რომ მთელის ნახვიდგან გაუაფილის ოთხ ნაწილად მხოლოდ ერთი ნაწილი უნდა გაიკვალოს დასათესად. დანარჩენი სძი ნაწილი უნდა გაითხნოს იმ დროსა, როდესაც მცენარე მესულა წარმატებაში და მორეზნია მამბი, რომ ორივე მუშაობის საჭიროება დაჭვაროს ერთმა, და ამ გვარადვე შემდეგ. რომლითაც უსასუქოთ მიხსწევი კარკს გამოსავლიანს შესა.

ნიადგის ზირ-ზირ მოხსენით და მცენარეთ მირევების ზეზე მოფენვით სარგებლობა არა გამოდის რა, მხოლოდ იმის მეტი, რომ ნიადგი რამდენიმეჯერ მოხსენის შემდეგ დაჭკარკავს თვის წარმოების ღონესა. სწორეთ ამ გვარათვე ხენის მიზეზით ბევრს თვთ მართებულს მტატების მიწებსაც დაუარგავთ თვისი ღირსება, ასე რომ შემდეგ ვერა ნირს დრმად მოხენას და კულმორედ გადახენას ვედარ მიუბრუნებიათ მათი ზირგანდენი წარმოების ღონე. რადგანაც ასეთი სხუ-

ლნი არიან ცხადად უსარგებლონი და ამისთან ჯაფის დამამიმებულნი. ამისათვის უნდა ვეცდებოდეთ, რომ საქმე ზირველათვე სიმარჯვთ წავიდოდეს.

სენა შემამულეთათვის არის უზირველესი საქმე.

რაც ბევრი მიწა ექმნება მომხადებული სათვისრათა და რაც სისრულით ექმნება დახსული, იმდენი უფრო უკეთესი მკა ექმნება.

ზემოთ იყო შენიშნული, რომ სიმინდის მოყვანა ძრიელ მუქველა მართებულ მტატებს წარმატებულებაში და სიმდიდრეში.

ეს შენიშვნა მტკიცდება შემდგომის საგნებითა: ზირველი ამით, რომ ცხელს ქვეშეანაში ფრიად სახლო მცენარეა, და სხვა ვერა მცენარე ვერ შეედრება, რომელიც ძალიან წინებულათ მოდის ახლათ ხსულეებში; რადგანაც არიან დარწმუნებულნი, რომ ექმნებათ სალსთა და საქონელთა საკმაო მკა ვოველს ადვილსა, ამისათვის ახლად გადასახლებულნი შეუდგენ სოდაბუნების კეთებასა და გაკაფვას ტყეებისასა; მეორეთ შეკვდიან ვთქვათ, რომ სიმინდს ვოველგან აქუს გასავალი, თვთქმის იმა მსრებშიც, რომელნიც ძრიელ არიან განმორებულნი, რადგანაც ფრიად ადული და იაფია მისი გადატანა, სდც მოინდომებენ, და ბოლოს ამისაგან ზირუ-

ტუყთა მომხენეთ არას დროს სარკებლობა არ მოეცლებათ და ეოველთუხ ერთ გუბრათა სარკებლობენ, რადგანაც მროსა, ცსენი, დორი, ცსუარი და ეოველი შინური ფრინველი ჳბოებენ სიმინდში საუცხოვო, მარკებელს საჭმელსა და ამით სწრაფლათაც მრავლდებიან.

თუცა მისისინის მინდვრებში რაც საქონელი შენდებოდა სულ ასლად გადასასლებულთ უნდებოდა, რომელნიც თან და თან უფრო მრავდ დებოდენ, მერამ ასლაცი რასაკურგელია, მოვიდა იხ დრო, რომ იქიდგან ეოველ წაიე გამოევა სსჭა და სსჭა ქალაქებში მოუქანი და მსსული საქონელი დიდრონის ნახირებითა.

მაკათილიონის შტატში ასლაც მლიან დიდი ზომის საქონელი იხიცება, და მისი სალდინა (მარლ ნაჭაში სორცი) იეზაენება ეეროზიაში.

სიმინდის ქატოთი ნაკვები ცსუარი შენობს ურად საუცხოვოთა, რომლითაც გარდა შენობისა მატელიც საკურვლათ უსქელდებთ და უჭმულდებთ.

ლორს ასე სიმრავლით არსად აშენებენ. როგორც ჩრდილოეთის შტატებში, და ამ ერთმან ნაწილმან ჳარუტეუთ მოშენებისმან ენადუბა მრავალნი შტონი სარჩოს მოპობისანი, რომელმაც მისცა საქმე ათასთა კელთა; და შემდგომნი ფერმის მეზატრონები სომ აიგსენ დიდრონის ფუ-

ლის მოპობითა. გარდა ამისა, რადგანაც სიმინდი იაფი და ღონიერი ჳურია, ამისგამო მეზლაცვლები ამას ხმარობენ და ამითი თუხთ ჳამისას, მაქრის თამბაქოს და ბრინჯის გაზოსავლებს მლიან იაფათ ისენ. სიმინდის მოეჯანას ასეთი მრავალ მსრევი სარკებლობა აქეს შაერთებულს შტატებში; ამ გუარი სარკებლობა ეაევაზიის მსარეშიაც ჳატარა საქმე არ იქნებოდა, და წინააღმდეგობაც ეერას ფერს ვერ შეეძლო თუ ჩჭენ მოვიწადინებდით.

ლ. სერებრიაეოვი.

ნათ. შოსე. კრემს. ჟეან.

მოელა და და ჳატროინობა დათესილის თამბაქოსი.

დათესილი თამბაქო უეჭველათ უნდა მოირწუას, თუ ნოტროიანი დეე არ არის. თამბაქოსა რწუვენ ორ გვარად; ან საცრით, ან ცოცხით, რადგანაც ამ ღონისძიებით თქლეული უფრო მარჯვეთ მოირწუვის, ვიდრე წუალის მოკდებით, რომლისაგანაც წვრილი თქლეული ირეცება

და უბრალოდ იკარგება, მომატებულის წყლის ძლითა.

ამინდის მიხედვით, დათესილი თამბაქო თითქმის უოველ დღე უნდა მიირწყვას ვიდრე ქორფა მცენარე ამოვა. ამოსვლის შემდეგ ხარფოვე ამინდის მიხედვით, ამაბაქოს მცენარე უოველ დღით მორწყევით ხოლო, და როდესაც ტუილი დღეები დადგეს, მაიდლებს სდამოთბობითაც მორწყვათ, თუ რომ მაწა მძრალია.

ნ. ზაული.

ქართულის გუთნის განკეთილება.

გუთანი უნდა გაკეთდეს უწყებულის მსავსიერებით, მსუბუქი და მაკარი, ველის გორგოლას გაკეთდეს მოგრძე მორგვი და ორსავე თულებს მორგვების აქეთ და იქით ჰირებსუდ გამოეკრას რეინის სალტები და დაეხდეს ღერძსუდ საბუჯოთ ჭინჭილაქებით, ისე მომართვთ სწორეთ, რომ ტრიალი თულები აქეთ და იქით მცირედიც არ გადასრებოდნენ, ანამედ ტრიალებდნენ მსაკნად კარვის მომართულის ჰოვოსკების თულებსა, მაშინ თავთაფის დროსუდ წაესმოდეს მორგვების ლულებში კუბრი, რომლისაც ფასი ჰატ-

რონისთვს ბევრს არას მკაფიანსა კვა-
რათ კარვა მომართული ქართული გუთანი
მოსნავს დღიურს მიწასა რბილსა გუჭი-
რებლივ ოას-უღელი საქონლით, ერთი
გუთნის დედა ორის მუხრეთი, მხოლოდ
მაგარის და გამოკვალულს მოსენამი,
მოინდომებს ამ გვარათვე მომზადებული
გუთანი სეიხს თუ ქქს უღელს საქონელს.
ახლა რადან მუხსის გუთანი გაჩნდა, ის
ვევლახედ უმჯობესა.

აღექსანდრე ე. ნათიევი.

ცნობა კახეთიდან.

აი რას იწერებთან კახეთიდან: კახე-
თში ჰურის მოსავალი ძრეულ წახდა გვა-
ლეისაგან, მაგრამ ღვინის მოსავალითან
კვამლოდა ნუკეში ასე, რომ თუცა იმის-
თანა უამოსავალს არ მოვლოდით, რო-
გორც გამოსავალი წარსულს წელსა ჰქონ-
და, მაგრამ რაც მოსავალი იყო, უუკუჭ-
ლად თუ უკანასკნელს დროში ამაღი შე-
ხვდებოდა ბევრით უკეთესს ღვინოს მაეი-
დებდით, ვერ ჰირეულად დიდი გვალვა
დადვა, რომლის მოსახით მარცვლი უურ-
მნისა ვეღარ გაიხარდა, შემდგომს სეკემ-
ბრის წვამება ისე დასეთქეს მარცვლი,
რომ იმის ნასეკარი ძლავს გამოვიდა, რის
მედიცა გეკონდა.